

gjennemgaaende hævdet deres Blads tilfredsstillende. Hvad de kunne have manglet i Theori, have de i de fleste Tilfælde fuldt erstatet ved en længere praktisk Uddannelse; hverken i Henseende til Hæderlighed eller praktisk Digtighed have de staaet tilbage for deres „latinse“ Kolleger blandt Underrets-sagførerne. Mången Smaamands Søn har ad den Vej skabt sig en god og anset Stilling, som han vilde have været affaaaret fra, dersom akademisk Uddannelse havde været sat som Vilkaar for dens Opnaaelse. Dertil kommer, at en juridisk Kandidats Uddannelse i Reglen koster Staten adskillige Tusind Kroner, hvortil Uddannelsen af den „danse Jurist“ saa godt som ikke koster den en Stilling. Mindretallet kan ikke tilraade i saa betydelig Grad at vanskeliggjøre og fordyre Udgangen til at blive Underrettsagfører, saalænge Forordningen om en saadan Forandring hovedsagelig kun motiveres ved, at der er for mange Sagførere. Måske kunde der være Anledning til at overveie, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at foretage en Forandring i de nugældende Bestemmelser om det juridiske Studium, hvorefter der blev en Examen fælles for Underrettsagførere og Underdommere med en Tillægsprøve for dem, der attraa Ansættelse i de høiere Retter eller Sagførervirksomhed for disse; men noget Saadant er jo ikke tilstigt ved nærværende Lovforslag.

Gaar man ud fra, at Sagførernes Antal under den nu gjældende Lov fremdeles vil voxe, og tror man, der er Fare for, at Sagførere, der ikke da kunne ernære sig som saadanne ved redeligt Arbejde, vil lade sig friste ind paa mindre hæderlige Erhverv, bør man efter Mindretallets Mening, hellere end at gaa den i Lovforslaget anviste Vej, skjærpe Tilshnet med Sagførernes Forretningsvirksomhed f. Ex. ved at give Dommerne en noget udvidet Myndighed paa dette Omraade, ligesom det maaste kunde fortjene Overveielse, om der ikke i Lighed med, hvad der har fundet Sted i Tydsland, kunde fastsættes Taxter for de almindeligt forekom-

mende Sagførerforretninger. Bestemmelser i den Retning turde være mere hensigtsmæssige end den foreslaaede tvungne Organisation i under- og overordnede Sagførerraad, som forekommer os høist uheldig.

Skjøndt Mindretallet saaledes paa meget væsentlige Punkter ikke har kunnet slutte sig til det foreliggende Forslag, anse vi flere af dets Bestemmelser for heldige, og som Forsøg paa at opnaa Overenskomst om dets delvise Gjennemførelse have vi erklæret os villige til at gjøre Indrømmelser bl. A. med Hensyn til Forordningen om en noget modnere Alder som Betingelse for at kunne modtage Sagførerbekræftelse og en noget længere Forberedelsestid end den, der nu forlanges. Da de af os stillede foreløbige Vædringsforslag imidlertid ikke have fundet nogen Tilslutning fra Flertallets Side, og der saaledes ingen Udsigt vilde være for deres Vedtagelse, finde vi i dette Tilfælde ingen Anledning, til at fremsætte dem til Afstemning i Thinget. Hvad angaar vor Stilling til de af Flertallet foreslaaede Vædringer, forbeholde vi os en mundtlig Begrundelse ved Sagens 2den Behandling.

Søvrigt skal Flertallet, da en stor Del af de nedenfor stillede Vædringsforslag, der tildels ere fremkomne efter Forhandling med Sagførereforeningens Bestyrelse, næppe behøve nogen særlig Motivering, indskrænke sig til at fremdrage følgende Enteltheder i Lovforslaget.

Til § 2.

Paa Foranledning af Sagførereforeningens Bestyrelse har det været taget under Overveielse, hvorvidt Bestemmelsen om, at den, der attraar Bekræftelse som Høsteretsag-